

## POSTANOWIENIE

Dnia 24 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **M. P.**

oskarżonego z art. 284 § 1 kk i in.

po rozpoznaniu wniosku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 9 października 2015 r.

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 kpk

### **p o s t a n o w i ł**

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Gliwicach.**

### UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 9 października 2015 r. Sąd Okręgowy w Krakowie wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania – na podstawie art. 37 k.p.k. – innemu sądowi równorzędnemu sprawy M. P. oskarżonego o przestępstwa z art. 284 § 1 k.k. i inne.

Uzasadniając wniosek Sąd Okręgowy w Krakowie stwierdził, że dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za przekazaniem sprawy innemu równorzędnemu sądowi, gdyż stan zdrowia oskarżonego powoduje, że jest on trwale niezdolny do uczestnictwa w rozprawie przed Sądem Okręgowym w Krakowie, zaś pod warunkiem ograniczonego czasu rozprawy oraz uprzedniego badania lekarskiego, dopuszczalne jest jego uczestnictwo w postępowaniu odwoławczym przed Sądem Okręgowym w Gliwicach.

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje.**

Wniosek zasługuje na uwzględnienie.

Podnieść należy, że przepis art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątkowy. Odstąpienie do zasady rozpoznania sprawy przez sąd właściwy miejscowo może nastąpić tylko w razie zaistnienia sytuacji jednoznacznie świadczącej o tym, że pozostawienie sprawy w gestii tego sądu sprzeciwiałoby się dobro wymiaru sprawiedliwości. W orzecznictwie Sądu Najwyższego konsekwentnie uznaje się, że „dobro wymiaru sprawiedliwości” stanowiące podstawę przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu w oparciu o przepis art. 37 k.p.k. to m.in. *„realna możliwość osądzenia sprawy w innym sądzie w sytuacji, gdy – stwierdzony opiniami biegłego lub biegłych – stan zdrowia oskarżonego uniemożliwia mu stawiennictwo w sądzie właściwym, a czyni realnym jego udział w postępowaniu w innym, bliższym miejsca jego zamieszkania sądzie”* (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2010 r., II KO 6/10, OSNwSK 2010, poz. 432; również: postanowienie Sądu Najwyższego z 12 marca 2008 r., II KO 5/08, OSNwSK 2008, poz. 598; postanowienie Sądu Najwyższego z 12 października 2006 r., III KO 61/06, OSNwSK 2006, poz. 1944).

Z taką sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie.

Jak wynika z opinii sądowo – lekarskiej z dnia 8 października 2015 r. charakter i stopień schorzeń kardiologicznych, na które cierpi oskarżony M.P. wyklucza jego udział w rozprawie odwoławczej przed Sądem Okręgowym w Krakowie. Jednocześnie stan ten pozwala na uczestnictwo oskarżonego w czynnościach procesowych prowadzonych w sądzie najbliższym jego miejsca zamieszkania, tj. w Sądzie Okręgowym w Gliwicach, w ograniczonym wymiarze czasu – maksymalnie 2 godziny oraz pod warunkiem każdorazowego badania lekarskiego (wywiad lekarski, pomiar ciśnienia tętniczego, oznaczenie glikemii oraz EKG) przed rozpoczęciem rozprawy.

Stwierdzić zatem należy, że względ na stan zdrowia oskarżonego oraz na zapewnienie sprawnego toku postępowania przemawiają za przekazaniem sprawy oskarżonego sądowi właściwemu dla miejsca jego zamieszkania, czyli Sądowi Okręgowemu w Gliwicach.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.

